

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XIII. évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2017. tél

„József pedig úgy tett,
amint az Úr angyala
megparancsolta
neki.”

(Mt. 1,24)

Szent József, a migráns
„Úgy tett, amint az Úr angyala
megparancsolta neki”

– 6-7. OLDAL

A Világmisszió Országos Ünnepeiről

– 9-11. OLDAL

Lisieux-i Szent Teréz oltalmában
Missziós nővérek új közössége Mélykúton

– 17. OLDAL

Egyházi fenntartásba került a körömi általános iskola

Kuklay Antal korábbi körömi plébános kezdeményezésére 2012-ben az Isteni Ige Társasága vette át az Egri Főegyházmegyéhez tartozó körömi plébániát. Jelenleg Juhos Ferenc plébános és Chavvakula Lourduraju káplán, aki a rend JPIC koordinátora is, dolgoznak ott.

A falu lakosságának hűsége Istenhez megmutatkozott, amikor a kommunizmus idejében nem engedték levenni a keresztet az iskoláról. Antal atya sokéves munkájának gyümölcse, valamint a polgármester és mások buzgó fáradozásának eredménye, hogy a körömi – korábbi IV. Béla – általános iskola a 2017/18-as tanévtől Szent II. János Pál pápa néven működik tovább az Egri Főegyházmege fenntartásában. Az is-

kola lelkivezetését az Isteni Ige Társasága látja el.

Szeptember 2-án Ternyák Csaba érsek ünnepi szentmisét mutatott be Körömben, majd megáldotta az általános iskolát. Az intézménybe körülbelül kétszáz roma származású gyermek is jár.

A szentmisében mondott szentbeszédében az érsek atya a gyerekekhez fordulva hangsúlyozta, életünkben fontos megkülönböztetni a jót és a rosszat, látni mi a helyes és mi nem, ahogyan meg szoktuk különböztetni a „bolond” gombát a jó gombától. „Ha sikerül megtanulnotok, mi a jó, és mi a rossz, és elhatározzátok, hogy ti a jót akarjátok tenni, akkor számotokra és családjaitok számára egy új világ fog beköszönteni.”

Szent II. János Pál Katolikus Általános Iskola elsődleges feladata, hogy a keresztény értékrendekre alapozva jól és jóra nevelje a gyerekeket.

Burbela Gergely svd

Megyei Prima díjat kapott Chavvakula Lourduraju atya

A Vállalkozók Országos Szövetsége Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Szervezete Prima díjjal tüntette ki Chavvakula Lourduraju atyát. Az elismerést november 4-én vehette át a Miskolci Nemzeti Színházban.

A Vállalkozók Országos Szövetsége Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Szervezetének elnöksége minden évben odaítéli a Prima díjat, amellyel a megye kulturális, tudományos, oktatási és sportéletének legkiválóbb képviselőit ismerik el. Három kategóriában adják

át a díjat; mindegyikben három-három jelölt közül választják ki a kitüntetettet. Lourdu atya oktatás és köznevelés kategóriában kapta meg a díjat munkája elismeréseként, amit mint a JPIC iroda koordinátora és a cigánypasztoráció felelőse végez.

Az átadó ünnepségen Lourdu atya megköszönte szüleinek, Istennek és rendtársainak a támogatást és a szeretetet. Hozzátette: a szolgálatban Kalkuttai Szent Teréz anyát tekinti példaképének.

Forrás: Egri Főegyházmege

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

• Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Pintér Katalin
Rendi konzulens: Magung Fransis svd

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-30/418-9196

Nyomtatás: Printpix Nyomda (www.printpix.hu)

Felelős vezető: Szakáll Tamás

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Anton Raphael Mengs Szent József álma című festménye

Kapcsolatfelvétel és adományok:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Kérésre csekket küldünk.

Türelmesen elviselni és hálásnak lenni...

„József pedig úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki” (Mt 1,24)

Az elfogadás nem könnyű – meghívást kaptunk, hogy napról-napra dolgozzunk ezen a feladaton.

Hogyan tudom elfogadni Isten akaratát? Elsősorban fontos feltenni a kérdés: hogyan látom a világot? Valóban hiszem-e, hogy minden, ami történik Isten gondviselő kezében van? Ez a kulcs az elfogadáshoz. Hogy valóban hiszem-e, hogy a Gondviselő Szeretet kezében vagyunk, és ennek a következményeként mindennek van értelme?

Az elfogadáshoz fontos az is, hogy amikor sok kívánságunk, tervünk van, tudjuk a helyén kezelni őket. A világot, az embereket, az eseményeket sokszor a saját elképzeléseinken át látjuk. Gyakran gondoljuk, jobban tudjuk, mi a jó a másíknak.

Kérünk valamit az Istentől – és vagy megkapjuk, vagy nem.

Kérünk valamit az emberektől – és vagy megkapjuk, vagy nem.

Mennyire tudom ilyen helyzetben elfogadni, hogy valami nem úgy történik, ahogyan én terveztem? *Szent Ágoston* ad egy lehetséges útmutatást az ilyen helyzetekre: „Ezért, ha valami éppen ellenkezőleg teljesül, mint ahogyan kértük, viseljük el türelmesen, és mindenért legyünk hálásak. A legkevésbé sem szabad kételked-

nünk, hogy inkább annak kellett megtörténnie, amit Isten akart, mint annak, amit mi akartunk. Hiszen erre is példát adott nekünk a mi Közvetítőnk, amikor ezeket mondta: Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely (Mt 26, 39), majd – mivel megtestesülése révén emberi akarata is volt – nyomban hozzáfűzte: De ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te.”

Türelmesen elviselni és hálásnak lenni, bármi is történik, és nem kértelkedni, hogy Isten jóságos – ez az út a dolgok elfogadásához. Lehet, hogy az adott helyzetben nem kapom meg azt, amire vágyom, de az ebből fakadó szenvedésnek van értelme. Istennek tetszik az elfogadásom, és a valakiért vagy valamiért felajánlott szenvedés nagy kincs Isten előtt. És ha felajánlom ezt, jönnek az apró csodák az életünkben, csak észre kell venni őket. Megtapasztalhatjuk Isten szerető jelenlétét az embereken, az eseményeken keresztül. Ilyen módon a gondviselő, szerető Isten gyógyít minket, hogy még inkább engedjük őt cselekedni az életünkben, és ne akarjunk önző módon mindent a saját kezükben tartani.

Janssen Szent Arnoldnak volt egy mondása: „Nem mindig a saját el-

képzeléseink a legjobbak. Inkább Isten szent akarata, mely az adott körülmények által nyilvánul meg. Boldog az az ember, aki ezt a lelkiületet ki tudja alakítani magában”

Szent Józsefnek voltak elképzelései, ahogy *Szent Ágostonnak* is, nekem és neked is vannak. Sokszor szeretnénk tudatosan vagy tudattalanul irányítani a dolgokat, eseményeket, embereket. Fontos, hogy saját elképzeléseinket Isten gondviselésébe helyezzük, és az ő akaratát akarjuk teljesíteni.

Kezdjük el, ahogyan *Szent Arnold* mondta, a boldogság útján járni, de nem a saját elképzeléseink szerint, mivel ezek nem mindig a legjobbak. Karácsonyra és az újévre azt kívánom a Világposta Olvasóinak, hogy mindenkor az Isten akaratát felismerve és elfogadva legyenek boldogok!

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

KÖSZÖNET AZ ADOMÁNYOKÉRT

A missziós munkánkhoz szükség van a lelki, imádságos támogatásra és az anyagi segítségre is. Hálásan köszönünk minden adományt, amit a missziók javára kaptunk 2017-ben. Idén az Általános Rendfőnökség kérésére szervezett kiemelt gyűjtés során a Közép-Indiai Verbita Rendtartomány részére 2.100.000 forint, az Uráli Régió javára 1.935.575 forint gyűlt össze. Az adományokkal a helyi missziós munkát segítettük. A cebui, Fülöp-szigeteki misszió számára, ahol Lányi Béla testvér a volt utcagyerekekkel foglalkozik, idén 400.000 forint gyűlt össze.

Az adományokat továbbítottuk. Isten fizesse meg! 2018-ban a Ghánai Verbita Rendtartomány javára szervezünk kiemelt gyűjtést, hogy így támogassuk a helyi ifjúsági és imavezető képzést.

Bankszámlaszámaink CIB

Forint: HUF 10700024-69018251-51100005

Euro: EUR (HU07) 10700024-69018251-50000005

Dollár: USD (HU83) 10700024-69018251-50100002

A közlemény rovatban kérjük, tüntessék fel: **Ghána**

További információ: missziostitkarsag.hu

Énekelve költözött az Úrhoz

Elhunyt Werner József atya

Október 3-án a szombathelyi papi otthonban *Werner József* atya visszaadta lelkét Teremtőjének.

Werner József 1929-ben született Pécsen. Négyen voltak testvérek, akik közül egyik bátyja, *Imre* egyházmegyes pap volt, húga, *Edit* pedig magánfogadalmat tett. Elemi és középiskolai tanulmányait Pécsen végezte, ez utóbbit a ciszterciéknél, majd 1947-ben Kőszegen belépett a verbitákhoz. Mint mondta, legnagyobb hatással a társaság neve – Isteni Ige – volt rá a rend kiválasztásánál. 1949 januárjában ő is elhagyta az országot, így került a németországi St. Augustin Misszióházba. Itt végezte teológiai tanulmányait és itt is szentelték papá 1953-ban. Missziós kinevezését a Fülöp-szigetekre kapta, de mielőtt odautazott, 1954-ben Liverpoolba ment angol nyelvet, majd a svájci Friebourgba antropológiát tanulni.

1956 nyarán érkezett meg a Fülöp-szigetekre, Mindoro szigetére. Többfelé teljesített szolgálatot a szigeten. Szegény körülmények között dolgozott, sokat gyalogolt vagy bivalyháton utazott, szinte csak rizsen és halon élt. 1972-ben mint a Mindoro Régió delegáltja részt vett Rómában a X. Általános Káptalanon.

1976-ban tért vissza Európába, hogy Londonban házasságjogi képzést végezzen. Azonban mégis Olasz-

országba helyezték. Az Általános Rendfőnökség Nemiben lévő továbbképző házának lelki igazgatója, majd 1978-tól két évig a római Szent Péter Kollégium spirituális volt, ahol főleg afrikai egyházmegyes teológusok tanulnak. Ez idő alatt a karmeliták római egyetemén, a Theresianumban lelkiségi teológiából licenciátusi fokozatot szerzett. 1980-tól hat éven át volt a római Általános Rendfőnökség rektora, végül 1986-tól Bolzanóban, Dél-Tirolban szolgált.

Werner atya 1992-ben tért vissza Magyarországra. 1993-tól 1998-ig, majd 2004-től 2007-ig novíciusmester volt, miközben közösségi és egyéni lelkigyakorlatokat vezetett főleg szerzetesek, papok és kispapok számára. Élete utolsó éveiben mindennapos misézője és lelkivezetője volt a kőszegi domonkos nővéreknek.

2016 szeptemberében, miután több orvosi beavatkozáson is átesett, a kőszegi misszióházban már nem tudták őt szakszerűen ellátni, ezért a szombathelyi papi otthonba került. Többé már nem tudott felkelni, egészségi állapota pedig egyre hullámzóbb lett.

Október 3-án délelőtt egy atya meglátogatta. Meglepődött, Jóska atya milyen erővel imádkozott és milyen hangosan énekelte a *Salve Reginát*. Miután magára maradt, néhány perc múlva elaludt. Álmában rövid ideig nehezen lélegzett, zihált, majd délután fél egy körül csendesen elpihent az Úrban.

Add meg, Urunk a te társaságodat Werner József szolgádnak, aki mindig hűségesen követett téged és teljesítette a rábízott szolgálatot!

Tóth Zoltán svd

Inkább tettekkel, mint szavakkal

Légy kész, hogy bármikor teljesíteni tudd Isten kérését!

Adventben és a karácsonyi időszakban legtöbbször Szűz Máriáról, Isten Anyjáról és a megtestesült Igéről, Jézus Krisztusról elmélkedünk. Szent József, mint mindig, kevesebb figyelmet és hangsúlyt kap. Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról, hogy Jézus nevelőapja nélkül nem lehetett volna karácsony.

Fontos feladata volt: hogy gondoskodjon Máriáról és Jézusról. József megtette, amit kellett, és csöndesen teljesítette az Isten által rábízott felelősségteljes feladatot. Számára a cselekvés fontosabb volt, mint az üres beszéd. Inkább tettekkel teljesítette a kötelességét, mint a szavakkal.

Miután az Úr angyala megjelent neki álmában, úgy tett, ahogy az átadott utasítás szólt (vö. Mt 1,24). Semmi mást nem csinált, csak követte Isten akaratát. Képes volt lemondani a saját érdekeiről, elképzeléseiről, és odaadóan végrehajtotta Isten parancsát. Ő az egyik legjobb példaképünk erre, ő, aki csöndesen vállalt minden áldozatot, és követte Istent.

Őbenne valóban ott rejtett az igaz ember lelkiülete (vö. Mt 1,19). Nem volt féltékeny Szűz Máriára akkor sem,

amikor megtudta, hogy Máriát Isten kiválasztotta magának. Hogy ne örült volna annak, hogy Isten be akarta vonni jegyesét az emberi üdvösség történetébe!

Nyilvánvaló, hogy nagy tisztelettel bánt Szűz Máriával. Soha sem hagyta el őt és Jézust (vö. Lk 2,48). Hűségesen kitartott mellettük és szerette őket. Sohasem okozott csalódást sem Máriának, sem Jézusnak, sem az Atyának. Tökéletesen megértette, hogy mi Isten akarata az ő életében és milyen feladatot kapott tőle.

Tudta, Mária kiválasztott, Isten szolgálóleánya, és kiváltság volt számára, hogy az Úr rábízta őt és Jézust. Való-

jában József szintén kiválasztott volt: Isten választotta ki, hogy Isten anyjáról és Isten egyszülött fiáról gondoskodjon. „József pedig úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki” (Mt 1,24).

Mit kíván tőlünk Isten idén adventben és karácsonykor? Vajon hozzád is fordul Isten, mint egykor Szent Józsefhez? Vajon tehozzád is elküldi angyalát, hogy üzenjen neked? Felismered-e az Úr angyalát és üzenetét? Légy kész, hogy bármikor teljesíteni tudd Isten kérését és akaratát!

Tete Remis svd

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget alkothatunk az imádságban.

A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz!
Küldd el nevedet, címedet, és felvesszük veled a kapcsolatot.

9730 Kőszeg, Park u 1.

• Szabó Alex svd • 06-94-562-205

• misszio@verbita.hu

• www.missziostitkarsag.hu

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások • Konferenciák • Táborok
- Zarándok- és ifjúsági szállás • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

Szent Arnold Lelekgyakorlatos Ház

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Marciszkievicz Tamás svd
06-30-749-1379

Szent Imre Missziósház és Verbita Központ

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Wolowicz Ádám svd
06-30-280-0106

Őri István Ifjúsági Ház

táborhely, ifjúsági szállás

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.verbita.hu/
ori-istvan-ifjusagi-haz
Tóthné Borsos Éva
06-20-490-0670

Szent József, a migráns

„Úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki”

Nagyon meglepődtem, amikor megkértek, írjak Szent Józsefről. Vele kapcsolatban általában azt szokták kiemelni, hogy felelősségteljesen gondoskodott a családjáról, szorgosan munkálkodott – ami sokkal rendszereesebb életformának tűnik, mint amilyen egy távoli misszióban dolgozó szerzetesé. Szent Józsefet ugyanakkor sokszor állítják példaképnek a szerzetestestvérek elé, hiszen a testvérek olyan szakmákon keresztül valósítják meg szerzetesi hivatásukat, melyek mindenki számára hozzáférhetőek, és nem szorítkoznak a „felszenteltek” szűkebb munkakörére. Ezért nekik is vállalniuk kell mindazokat a kihívásokat, amelyek a mai, globalizált világban a munkaerőpiacon versenyző fizikai vagy szellemi dolgozókra várnak. Például ismerniük kell a legújabb számítógépes programokat, trendeket, anyagokat – e nélkül kiszorulnak a munkából. Ez számomra egy újonnan felfedezett közös pont volt Jézus nevelőapjával.

Amikor rápillantottam a *Világposta* mostani számának mottójára – „József

pedig úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki” (Mt 1,24) –, akkor jöttem rá, hogy Szent József tulajdonképpen az Istentől kapott hivatás „kalandos részeit” is végigcsinálta. Mégpedig elhivatottságból. Ezek számára egyáltalán nem egy kalandor élményeinek tűntek, hanem a különös kihívásokra adott válaszoknak.

Nem is annyira Szent József első megpróbáltatásával, Mária áldott állapotával kapcsolatban bilincselte le a mottóban szereplő gondolat, hanem a második álmában kapott figyelmeztetés kapcsán, amikor el kellett hagynia hazáját. „Azután, hogy elmentek, megjelent Józsefnek álmában az Úr angyala, s ezt mondta neki: »Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket, meg akarja ölni.« Fölkelt, s még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült Egyiptomba. Ott maradt Heródes haláláig. Így beteljesedett, amit a próféta szavával mondott az Úr: »Egyiptomból hívtam az én fiamat.«” (Mt 2,13-15)

A külmiszióba „küldött” verbita misszionárius ugyanígy isteni hívásra válaszol. Még ha ez a hivatás nem is olyan drámai módon kezdődik, mint József életében. Hadd beszéljek ezért Szent József kapcsán kicsit magamról.

Jelentéktelen pincekápolnába jártam Budapest hetedik kerületében, a Damjanich utca 52. szám alá. Igazi pince volt, olyannyira, hogy a rendszerváltás után „borkápolnát” csináltak belőle. És e földalatti „katakomba” dohos sekrestyéjében, a kádári szocializmus legerősebb évei derekán arról beszélt nekünk a hitoktató- káplán, hogy Japánban milyen hőiesen adták tovább hitüket a misszionáriusok. Amikor Magyarországon a tősgyökeres katolikusok félték templomba járni, a hitoktatóinktól arról hallottunk, hogy másokat, a nem keresztény családba születetteket is meg kell hívni a keresztény életre. Ehhez pedig az kell, hogy ne zárkózzunk be a sekrestyébe, vagyis induljunk el mások felé. Ha kell, másik országba!

Szent József is elhagyta hazáját, úgy, mint annak idején Ábrám (vö. Ter

12,1). Szent Józsefnek Egyiptomba kellett mennie, ami a korabeli zsidók számára egy nagy, idegen ország volt. Onnan szabadította ki Isten a népét négyszáz évnyi fogság után. Vagyis Józsefnek vissza kellett vinnie Jézust oda, ahonnan a népe egykor elmenekült. Miért került bele ez a történet az evangéliumba? Érdekes, hogy a Szentírás – az Ó- és az Újszövetség egyaránt – fontosnak tartja a haza elhagyását a hit szempontjából, bár nem elvont, személytelen közösségben gondolkodik.

Az evangélium híradása szerint az az ország, ahonnan őseinek el kellett menekülnie, gondoskodott Jézus túléléséről. Ha mai kategóriákban gondolkodunk, Szent József és a Szent Család igazi menekültek voltak, hiszen tudták, hogy otthon nem maradhatnak. A figyelmeztetés titokzatos módon érkezett, papírjaik nem voltak. Életük veszélyben volt, nemcsak a jobb megélhetést keresték. Ha azokat tartjuk migránsoknak, akik elhagyják hazájukat a jobb élet reményében, akkor még többen tartoznak ebbe a kategóriába.

A verbita misszionárius „hivatásos migráns”. Istentől kapja a hívó szót, és ez nemcsak egy másfajta életformára szól, hanem egy egészen más országba is. A kis Jézusnak el kellett mennie oda, ahol népe annyi keservet élt át. Nevelőapja eszköz volt ehhez

Isten kezében. Nem tudták, hogy mi fog történni velük, de el kellett menniük. Mert ez volt Isten terve. Akiket Isten ma is küldmissziós szolgálatra hív, azoknak nemcsak az idegen ételek elviselésében, az idegen szokásoknak való kiszolgáltatottságban, esetleg a többségi népesség furcsa tekintetében eltűrésében kell áldozatot vállalniuk, hanem a jövő bizonytalanságának elfogadásában is. Valószínűleg Szent Józsefnek és a Szent Családnak sem volt könnyű beilleszkedni Egyiptomban, és talán nem is sikerült teljesen.

Saját magam kétszer éltem át Magyarország végleges elhagyásának nehéz érzését. Először, amikor beléptem az Isteni Ige Társaságába: Ausztriába kellett mennem, mivel Magyarországon nem ismertem egyetlen verbitát sem. Nem volt könnyű. A második alkalommal a Magyar Rendtartományból kellett visszatérnem a küldmisszióba. Erre több ismerősöm emlékszik, hiszen alig több mint tíz éve történt. Idős édesanyám nehezen tudta felfogni. Sőt, a rendtársak közül sokan, akik pedig saját maguk is (a legtöbb verbita misszionáriushoz hasonlóan) migrációs háttérrel rendelkeztek, szintén próbáltak lebeszélni. De ami az ember „génjeiben van”, vagyis amire Isten a születésétől kezdve szánta, arról lebeszélni nem lehet.

Talán az volt a szerencsém, hogy magam előtt láthattam életem vörös fonálát és biztosan tudtam, hogy az idegenbe vezető utat nem én találtam ki magamnak, hanem Isten adta. Az evangélium azt mutatja be, hogy Szent Józsefet is ezzel a tudattal ajándékozta meg az Úr. Sok menekült, vagy migráns, akikkel találkoztam, viszont véletlen körülmények egybeesésének tulajdonítja azt, hogy neki „mennie kellett”. Ezek közül a körülmények közül az első gyakran az, hogy ő „nem ott született, ahol kellett volna”, vagyis egy jobb helyen. Amit Szent József vándorlásából különösen át tudok érezni, hogy idegen országban kellett megvalósítania azt, amit a hazája, a népe iránt érzett nagyrabecsülése és kötelességtudata diktált.

Van-e ma is ilyesmi? Isten, aki bennünket születésünkkor egy népbe és egy bizonyos környezetbe illesztett, szélesebb látókörben gondolkodik. Számára a népek, nemzetek nem önmagukért léteznek, hanem fontos szerepük van az emberiség történetében is. Az egyházban pedig nem szabad kijátszani egymás ellen helyi és nemzetközi feladatainkat. „Itthon is olyan sok az istenkereső ember” – ez nem érv a maradásra, ha Isten valakit külföldi missziós szolgálatra hívott.

Lányi Béla svd

Missziós barátok találkozója

a Szent Arnold
Lelkigyakorlatos Házban,
Budatétényben

KÖVETKEZŐ ALKALMAK:

JANUÁR 28.

FEBRUÁR 25.

MÁRCIUS 18.

(rendhagyó módon a hónap
utolsó előtti vasárnapján)

- 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség)
 - 18.00 – szentmise
 - 19.00 – előadás
 - 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

ADOMÁNYOZÁS MÁS FORMÁKBAN

- Vállalkozása van? Szívesen fogadjuk vállalkozása segítségét is szükségleteink szerint a budapesti, kőszegi és körömi missziókhöz. Nemcsak pénzzel, hanem karizmájából fakadó tetteivel is támogathatja magyarországi projektjeinket.
- *Tárgyi eszközök adományozása. Misszióink működéséhez mindig szükségünk van olyan eszközökre, amiket nem mindig áll módunkban megvásárolni. A kisebb és nagyobb tárgyi adományokat, - akár ideiglenesen is - szívesen fogadjuk.*
- Média támogatás: Negyedévente megjelenő ingyenes Világposta című kiadványunk költségeire is fogadjunk felajánlásokat.
- Örökség útján hagyományozhatja ingó és ingatlan vagyonát a Misszióknak.

**Az adományozás jelen formái előzetes egyeztetést kívánnak.
Kérjük először adományozási szándékát jelezze – amennyiben nem csak pénzt kíván felajánlani.**

www.missziostitkarsag.hu

Eucharisztia – a missziók erőforrása

Magyarországon szolgáló külföldi misszionáriusok találkozója

Jézus elküldte a tanítványokat ezekkel a szavakkal: „Aki titeket hallgat, engem hallgat. S aki titeket megvet, engem vet meg; aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki engem küldött” (Lk 10,16). Később a tanítványok visszatértek Jézushoz, és örömmel adták hírül neki: „Még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedben” (Lk 10,17). Erre Jézus ezt mondta nekik: „Ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak örüljete, hogy nevetek fel van írva a mennyekben” (Lk 10,20).

Minden jó tanítvány ezzel az örömmel szolgálja Istent. Ezzel a tudattal jöttünk össze immár hetedik alkalommal a Magyarországon szolgáló külföldi misszionáriusok találkozója Vácott. *Beer Miklós* váci megyéspüspök nagy szeretettel fogadott bennünket. Megmutatta a püspöki palotát, valamint az „állatkertjét” is. Ahogy püspök atya mondja: „Az állomány évről évre növekszik, remélem, idővel pár bengáli tigris és elefánt is lesz ott”.

Minden évben más-más helyszínre szoktam szervezni ezt a találkozót. Fontosnak tartom, hogy a misszionáriusok megismerjék az ország különböző városait, különösen a főpásztorok székhelyeit. Így az elmúlt években Budapesten, Szegeden, Ópusztaszeren, Győrben, Veszprémben jártunk. A 2018-as találkozó Székesfehérváron lesz, *Spányi Antal* püspök atya szeretettel vár bennünket.

Idén a téma ez volt: Eucharisztia – a missziók erőforrása. *Alberto Bottari de Castello* apostoli nuncius szívhez szóló előadást tartott a témával kapcsolatban, melyben többször

felidézte kalkuttai Teréz anya alakját és az ő mély szeretetét az Oltáriszentség iránt. Személyes példákkel gazdagította az előadását, ami minden misszionárius számára meghatározó volt. Elmesélt egy történetet arról, amikor *Angelo Comastri* bíboros, a pápa generális vikáriusa találkozott Teréz anyával Rómában 1968-ban. A nővér azért utazott oda, hogy megnyisson egy házat, a bíboros pedig akkor plébános volt a Szent Lukács templomban, Prenestinóban. Teréz anya azt kérdezte tőle: „Hány órát imádkozik egy nap?” Azt felelte: „Mindennap misézek, végzem a napi imaórát és a rózsafüzért is mondom”. Teréz anya közbeszólt: „Ez túl kevés. A szeretetben a kötelességnek nincs határa, a szeretet többre készíten bennünket. Ha nem végez szentségimádást, nem fogja tudni végigjárni az utat”. Éles szemmel ránézett Angelo Comastrira, és azt mondta: „Azt gondolja, hogy el tudnék menni a szegényekhez, ha Jézus nem töltene be az ő szeretetével? Emlékezzen tehát, Isten nélkül olyan szegények vagyunk, hogy nem tudjuk szolgálni a szegényeket.”

A nuncius előadása után kezdődött az ünnepi szentmise, majd az ebédet követően a városnézés. Valóban öröm volt együtt tölteni egy napot, erősíteni egymást, megosztani egymással a tapasztalatainkat. Minden évben egyre több szerzetes jön el a találkozókra. Remélem, a jövőben még több misszionárius érkezik Magyarországra segíteni és erősíteni a missziós szolgálatot hazánkban.

Madassery Benvin Sebastian svd

A megtöretés által lett Jézus szétosztható

A Világmisszió 16. Országos Ünnepe

Október 14-én gyönyörű napfényes időben gyűltek össze a misszió barátai a Názáret Missziósház udvarán, Budatétényben a világmisszió idei ünnepeére. A program elején a vasvári ifjúsági csoport éneke, a dicsőítés megadta az alaphangot. Majd a tartományfőnök, *Burbela Gergely* atya köszöntötte az egybegyűlteket. Elmondta, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve az ünnep mottója: *Eucharisztia, küldetésünk forrása.*

Magyarországon jelenleg harminchárom verbita szerzetes és növendék él, öt kispap közül három az örökfogadalomra készül. Gergely atya köszöntőjét azzal fejezte be: a mai napon legyünk mindannyian az Eucharisztia misszionáriusai.

Madassery Benvin Sebastian atya, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója is köszöntötte a vendégeket. Rámutatott: a verbiták működése „a ti részvételek nélkül nem lenne lehetséges”. Krisztus titokzatos testének tagjai vagyunk, az ilyen alkalmak nagyon fontosak számunkra. Az ünnep mottója azt is jelenti, hogy tartozunk valakihez, aki legyőzte a bűnt és a halált. Erőt mérítünk az Eucharisztia által. Tudunk imádkozni egymásért.

Büszkék lehetünk, hogy Magyarországon rendezik meg a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, hogy ide jön „az egész világ”. Gazdagodjunk és erősödjünk az addig hátralevő időben – buzdított Sebastian atya. A köszöntők után a Szent Gyermekség Műve tagjai adtak elő jeleneteket Szent II. János Pál pápa életéből.

Ebédidőben mindenki ehetett, amihez csak kedve volt: finom (szarvasból és vaddisznóból készült) gulyást, zsíros kenyeret, süteményt, akár palacsintát is. Igazi piknik-hangulat volt, sokan a fűre telepedtek enni. Közben lehetőség volt beszélgetésre, de szentségimádásra is.

Ebéd után a körömi gyerekek és a Romano Teatro Kulturális Egyesület lépett fel Valahol Európában című közös elő-

adásukkal, ami bizonyította, hogy szeretettel és hozzáértéssel mennyire ki lehet bontakoztatni a gyermekek tehetségét.

Ezt követően *Varga László* kaposvári megyéspüspök tartott előadást, melynek címe a világmisszió ünnepének mottója volt. *Kalkuttai Szent Teréz* idézte: „Isten a csend barátja, Isten a szív csendjében beszél”. Ahhoz, hogy megértsem, mit mond Isten, meg kell próbálni csendben lenni. Aki már próbált csendben „semmit tenni”, elcsendesedni, tudja, ez egyáltalán nem könnyű feladat. Az ember feje tele van tennivalókkal, azon jár az esze, mit is mulaszt el éppen most. Később pedig, amikor sikerült elcsendesedni, nem vigasztalást és békét kap, hanem szenvedést. *Varga László* elmondta: neki is időbe telt, mire szívében végre béke lett, s csendesen és váratlanul átölelte Isten.

Egymás megértéséhez is szükség van a hallgatásra. Igazi párbeszéd akkor születik, ha a szívünket megnyitva meghalljuk a másikat. Ha közben azon töröm a fejem, mit is válaszoljak, nem tudom igazán meghallani a másik embert.

A püspök atya fiatal korában sokat kapott a Bárka közösségtől és a mozgássérültektől. Rájött a titokra: az Oltárszentségben megtört Krisztus és a megtört ember ugyanaz, és addig kell az Eucharishtiában szemlélni a megtört Krisztust, amíg meg nem látjuk megtört testvéreinkben is őt.

Szeretünk jótekonkodni, de ennél többre hív Isten: kölcsönös szeretetre. Vallásgyakorlatunkkal gyakran „teljesítünk”. Elmondom az imát, kipipálom a feladatot – ez azonban csak egyirányú. „Béres lelkiület” van benne, miszerint „jár nekem” a kegyelem, végül pedig a mennyország. Ez nem méltó az Istennel való kapcsolatra. Akkor kezdődik a valódi ima, amikor megengedem, hogy Isten megváltoztassa az életemet, kitágítsa a komfortzónámat. Ezt azonban általában nem akarja az egónk, ami gyűlöli a változást. A Szentségimádás – mint minden

ima – találkozás az élő Istennel. Ha kész vagyok megváltozni, például megbocsájtani másnak vagy akár magamnak, és engedem, hogy Jézus átváltoztasson, meg is teszi. Minden szentségimádásnak az a lényege, hogy növekedjek a szeretetben, változzak. A világ, az egyház akkor változik, ha én elkezdek változni – mutatott rá *Varga László*.

Az Eucharishtiában Jézus sebezhetővé tette magát: megtörik minden misében. Ez nagy titok. A megtöretés által lett Jézus szétosztható. Meg kell engednem, hogy Isten megtörje keményszívűségemet. Ő naponta ad olyan alkalmakat, amikor kiderül, hogy túlságosan gögös, rátarti, bűnös vagyok. Megtöret, hogy elinduljak az alázat útján. Szükségünk van a megalázó helyzetekre, hogy Isten élni tudjon bennünk.

A szentmisében püspök atya a homíliáját Ferenc pápára hivatkozva kezdte: „mindnyájan misszionárius tanítványok vagyunk”. Már keresztségünkön küldetést kaptunk. Sajnos kevesen élnek eszerint. Azért választott ki az Atya, mert szeret. Szereti a többieket is, a kiválasztottság tehát nem az jelenti, hogy különbek vagyunk, hanem hogy küldöttek. A küldetés parancs: „tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Mk 28,19). Ideje, hogy felvállalják a katolikus keresztények ezt a feladatot! Nem kellene hozzá különösebb tanulmányok. Az tud másokat Krisztushoz vezetni, aki megengedi, hogy Krisztus vezesse. Ehhez nem diploma kell, hanem megérintett szív.

Sajnos nem fogjuk fel, hogy hazánk missziós terület. Mindenről beszélünk, de hallgatunk az evangéliumról. „Küldetésünk van – biztatott *Varga László* –, tegyél tanúságot, mondd el, hogy van tapasztalatod róla, hogyan változtatja meg, teremti újjá az embert! Kérd a Szentlelket, hogy merj beszélni hitedről! Tegyük tanúságot lehetőleg minden nap! Mindnyájan missziós tanítványok vagytok! Mire vártok?”

A szentmise után *Madassery Benvin Sebastian* atya köszönetet mondott a sok közreműködőnek, akiknek munkája révén ez a szép ünnep létrejöhett.

Lukács Piroska,

Istenhegyi Missziós Imaközösség

A Világmisszió 16. Országos Ünnepéről képes összeállításunkat a 10–11. oldalon találják.

Világmisszió 16.

Országos Ünnepe

„Eljöttem meglátogatni téged”

Brazília – Közösségben találkozni az Úrral

A keresztény ember időnként szükségét érzi, hogy elmeneküljön a zajból, a mindennapi rutinjából, és időt szenteljen arra, hogy találkozzon Istennel. A lelkigyakorlatok segítenek minket közelebb kerülni hozzá. De a lelkigyakorlat során nem az elzárt hely a legfontosabb, hanem az úton levés Jézussal. Vele lépünk, mozgunk, haladunk együtt. Így nemcsak a magányos, hanem a közösségben töltött idő is alkalmas lehet az Úrral való találkozásra.

A brazil katolikus egyházban számos mozgalom van, mindegyik saját karizmával és lelkiséggel. Így ezeken a lelkiségeken alapulva sokféle lelkigyakorlat létezik. Egyik például a karizmatikus háttérű „imádságos tábor”, egy hétvége a városon kívül. A programban elmélkedések, szentmise, szentségimádás szerepel. A másik közkedvelt forma a „kegyelmi idő”, ami egynapos.

A fiatalok számára általában az ifjúsági csoportok biztosítják a lelki programokat. Szerveznek lelkigyakorlatokat a szentségek vételére való felkészülés céljából is.

A verbita plébániákon létezik egy program, melynek keretében a laikusokat bevonják a missziós munkába. Lelkigyakorlatokon készítik fel őket a szolgálatra, ezután mennek el a falvakba a fiatalokkal foglalkozni. Házról házra járnak, meglátogatják a családokat.

Brazíliában a karácsonyra való felkészülés kedvelt formája a kilenced (novena), amit mindenki nagyon vár. Ilyenkor a szomszédok átmennek egy-

imádkozunk, pihenünk, majd szentmisével zárjuk a zárándoklatot. Nagy kincs a kegyhelyek látogatása; a zárándoklatok nagyszerű, könnyen elérhető módjai a lelki feltöltődésnek. Alkalmat adnak arra, hogy időt töltsünk Istennel, aki bennünk él.

Megszámlálhatatlanul sok formája létezik a lelkigyakorlatnak. Nagyon fontos, hogy adjunk Istennek az időnkéből. Hol többet, hol kevesebbet tudunk rászánni, de ő mindig nagy szeretettel vár minket.

Emlékszem egy kis történetre, amit gyermekkoromban hallottam.

Minden nap délben egy szegény bácsi bement a templomba, majd rövid idő után kiment. Egyszer a sekrestyés megkérdezte tőle, mit csinál a templomban.

– Imádkozni jövök – válaszolt a bácsi. – Én nem tudok

hosszú imákat mondani, de mindennap idejövök, és azt mondom: »Szia Jézus, Józsi vagyok. Eljöttem meglátogatni téged!« Aztán hazamegyek. Csak ezt a kis imát mondom, de bízom benne, hogy Jézus meghallgat engem.

Néhány nappal később baleset történt a bácsival és kórházba került. Ott jó volt mindenkihez, a legszomorúbb betegeknek is jókedvük lett a társaságában. Sok nevetés hallatszott a kórteremben, ahol feküdt.

– Józsi bácsi – mondta a nővér –, a többi beteg azt mondta, hogy te mindig vidám vagy.

– Mert minden nap meglátogat egy vendég, és nagyon örülök neki – válaszolt a bácsi.

A nővér meglepődött, hiszen Józsi bácsi magányos ember volt. Láttá, hogy mindig üres a szék az ágya mellett. Ki lehet a vendég? És mikor jön?

A bácsi vidáman azt válaszolta:

– Minden nap. Minden nap mosolyogva jön hozzám, és azt mondja: »Szia Józsi, Jézus vagyok. Eljöttem meglátogatni téged.«

Miranda Marco Antonio svd

Aparecidai Miasszonyunk-bazilika, nemzeti kegyhely Brazíliában

máshoz imádkozni. Ez egyben evangelizáció is, hiszen a templomba nem járó családok is részt vesznek benne.

A zárándoklatok (romaria) nagyon fontosak a brazil katolikus vallásgyakorlásban. A közösségben, ahol felnőttem, szokás, hogy évente egyszer vagy kétszer kigyalogolunk a városon kívül lévő Mária-kegyhelyre. Ott egész nap

**Örökös mise
napi 7-szer
a világ minden táján.**

**Egyszeri 7.000 Ft
vagy 23 Euro, vagy 25 US dollár**

**JELENTKEZÉS:
www.missziostitkarsag.hu
/miseszovetseg**

**Magung Fransis svd
06-30-418-9196
Szabó Alex svd
06-94-562-205**

**HUF 10700024-69018251-51100005
EUR 10700024-69018251-50000005
USD 10700024-69018251-50100002**

Általa fog bennünk is lakást venni a Szentháromság

Jézus Szentséges Szíve (II. rész)

Janssen Szent Arnoldot mélységesen áthatotta a Krisztus iránti szeretet és hála. Jézus Krisztus élete, keresztre feszítése és feltámadása valódi evangélium, azaz örömhír volt számára, amit világgá szeretett volna kürtölni. 1867-ben találkozott *Josef Malfatti* jezsuita atyával, aki a Jézus Szíve tiszteletet terjesztő „Imaapostolság” mozgalom igazgatója volt Németország és az Osztrák-Magyar Monarchia területén. Általa győződött meg arról, hogy ez a lelkiség a lehető legjobb eszköz Jézus Krisztus irántunk való érzelmének leírására és annak átadására az egyszerű embereknek. Malfatti atya buzdítására Janssen Arnold tanári munkája mellett elvállalta, hogy az „Imaapostolság” igazgatója legyen egyházmegyéjében. Hol gyalog, hol biciklivel járta a plébániákat, hogy a papságot és a híveket megismertesse a Jézus Szíve tisztelet értékével. Hat évvel később még jól jövedelmező bocholti tanári állásáról is lemondott, hogy nagyobb odaadással tudja végezni ezt a szolgálatot. Így lett Szent Arnold Isten szeretetének valódi misszionáriusa Németországban.

E lelkiséghez kötődik – konkrétan a *Kleiner Herz Jesu Bote* (Jézus Szíve Kis Hírnök) című magazinhoz – a sajtóhoz fűződő kapcsolatának kialakulása is. Janssen Arnold tehát Jézus Szíve tiszteletén keresztül jutott el az evangelizációhoz, mint általános életcélhoz, és ez által bontakozott ki benne az Európán kívüli misszió gondolata is.

Szent Arnold nagyon kötődött a jelképekhez. Ezért 1875. június 16-án, *Alacoque Szent Margit Mária* Szent Szívről szóló látomásainak 200. évfordulóján vásárolta meg Steylben az első épületet, valamint felajánlotta magát és társait is a Szent Szívnek. Szeptember 8-án, a missziósház megnyitóján a „Vivat Cor Jesu In Cordibus Hominum!” (Éljen Jézus Szíve az emberek szívében) jelmondatot adta az Isteni Ige Társaságának. 1876. június 16-án pedig felajánlotta a misszióshá-

zat a Szent Szívnek, és életre szólóan megerősítette előző évi felajánlást.

Szent Arnold az Örök Ige istenségét látta a legnagyobb kincsnek, mely Jézus Szent Szívében. a „Lezfölségesebb

tabernákulumában” lakott. „Ez a Szív – mondta – nem egy emberi személyhez tartozik, hanem az Örök Ige személyéhez.” És ez vezette el a verbita rend alapítóját lelkiségének mély, szentháromságos misztériumába. „A Szent Szívben lakozik a teljes Szentháromság: az Atya mindenhatósága, a Fiú bölcsessége és szépsége, a Szentlélek szeretete és gaz-

dagsága. Ó, Szent Csoda! Hogy Jézus Szíve mégis egy teremtett, emberi szív marad! Igazán a Szent Szív a Szentháromság legkiemelkedőbb trónja.” És végül eljutott kedvenc gondolatához a Szentháromsággal kapcsolatban: „A Legszentebb Háromság Jézus Szent Szívében lakozik, és ennek a Szívnek a közvetítése által fog bennünk is lakást venni, ahogy Jézus megígérte”.

A rend 1898-as szabályzatában olvashatjuk: „A Szent Szívnek minden tiszteletet és szeretetet meg akarunk adni. Különösen is történjen meg ez ünnepének megünnepelésénél vagy az ő emlékezetére végzett júniusi ájtatosságánál, valamint minden elsőpénteken, amikor a szentmisét az ő tiszteletére ajánljuk fel. És mivel a mi szívünket az első Lelkipásztor példája szerint kell kialakítanunk, próbáljuk ebben, de ezen kívül is, ájtatos imádsággal és buzgó tanulmányozás által arra törekedni, hogy a mi szívünk, mint Jézus Szíve alázatos, jóságos és irgalmas, türelmes, bölcs és erős legyen...” Ebből a gondolatból kiindulva a társasság minden időben komolyan vette a Jézus Szíve tiszteletet, és követte Szent Arnold lelkiségét ebben is.

Tóth Zoltán svd

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával a verbita missziókat itthon és a világ minden táján missziós projektjeinken keresztül.

www.missziostitkarsag.hu/aktualis-gyujtsek

- HUF 10700024-69018251-51100005
- EUR 10700024-69018251-50000005
- USD 10700024-69018251-50100002

Aktuális kiemelt célgyűjtéseink:

- Adományok a rászorulóknak
- Adományok a ghánai verbita misszióknak

Európa missziós terület?

Nemzetközi verbita formációs találkozó Nyitrán

Az esti híradóban minden nap a migránsokról, a kulturálisan és vallásilag egyre színesebb európai társadalmak napi konfliktusairól, a politikai erők megosztottságáról hallok. Magyarországon is elzárkózó közhangulat uralkodik jelenleg a kívülről érkezőkkel kapcsolatban. Ezzel szemben az Isteni Ige Társasága Magyarországi Rendtartománya 2000 óta folyamatosan fogad új misszionáriusokat más országokból és kontinensekről. Ezek szerint megfordult a misszió iránya, vagyis ma már Európa is missziós terület.

Nem csak a magyar, de szinte az összes európai verbita tartomány fogad külföldről növendékeket. Ezért immár negyedik alkalommal szerveztek európai találkozót a verbita kispapok és elöljárók számára. Az idei éves találkozót szeptember 11-14 között a nyitrai missziós házban tartották. A szlovák rendtestvérek vendégszeretete biztosította mindannyiunk számára, hogy Nyitra szívében emelkedő Kálvária dombon otthon érezzük magunkat.

A találkozó témája a közelgő, 2018-as generális káptalanra való készülés volt. A káptalan mottója – „Krisztus szeretete sürget minket” (2Kor 5,14) – a megújulást célozza meg. Először *Peter Dušička*, európai verbita koordinátor beszélt nekünk a megújulás szükségességéről. Peter atya, aki a steyli anyaházunkban kialakított verbita lelkiségi központban is dol-

gozott, kifejtette, hogyan tudnánk visszatérni alapítónk, *Janssen Arnold* lelkiségéhez.

A konferencia következő részében *Marek Vaňuš* szlovák verbita atya, aki a rendben a bibliaapostoli szolgálat általános felelőse, egy elmélkedés keretében segített megérteni a mottó mélyebb bibliai összefüggéseit. A harmadik előadásban *Stanislaw Grodź* lengyel rendtársunk a közelgő káptalan háttéréről, a mai missziós kihívásokról és örömeikről beszélt. Grodź atya tagja annak a nemzetközi munkacsoportnak, mely a káptalan előkészítésért felel, így mi, növendékek első kézből értesülhettünk arról, merre tart ma az Isteni Ige Társaságának missziója.

Külön öröm volt számunkra, hogy most első alkalommal Nyugat-Európából is vettek részt verbita kispapok a találkozón. Németországból indiai, indonéz, vietnámi és ghánai testvérek érkeztek, míg az Uráli Régióból orosz és belorusz verbita kispapok. Rajtuk kívül lengyel, szlovák és magyar növendékek voltak jelen. Az eszmecserén és megosztáson túl nagy megerősítést jelentett a közös, nemzetközi liturgia is.

Magyarországon még nem annyira ismert, hogy Nyitrán mindhárom Szent Arnold alapította szerzetesrend jelen van. Ezért lehetőségünk volt meglátogatni a Szentlélek Szolgáloi

Örökimádó Nővérek közösségét is (röviden SSpSAP, vagy a ruhájuk miatt „rőzsaszín nővérek”). A nővérek szigorú klauzúrában és állandó imádságban töltik életüket, hogy ezzel az áldozattal támogassák a missziós munkát.

A találkozó angol nyelven zajlott, fordítás nélkül. A kiscsoportos beszélgetéseket azonban angol, német, szlovák és lengyel nyelven szervezték. A közös nyelv használata és a tény, hogy egyre kevesebb európai hivatás van, talán egy napon arra a döntésre fog vezetni, hogy a verbiták is egy közös európai formációs házat alapítsanak. Mindenesetre mi, verbita kispapok és elöljárók, akik sokféle népből és nemzetből egy közös célért dolgozunk a megosztott Európában, a viszontlátás reményében búcsúztunk egymástól.

Pisztora Ferenc svd

Missziós Önkéntes Szolgálat - MÖSZ

Ismer meg más kultúrákban élő embereket, és rajtuk keresztül Istent! Várjuk 18 és 30 év közötti fiatalok jelentkezését önkéntes missziós gyakorlati programunkba.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.missziostitkarsag.hu
maz.hungary@gmail.com

Gyere és lásd!

Öt lépés, hogy felismerd Isten akaratát az életedben

Mi lehet Isten akarata? Honnan tudom, hogy Isten engem is a szerzetesi életre hív-e? Nem könnyű megtalálni erre a kérdésre a választ, de van öt lépés, ami segíthet ebben.

▪ IMÁDKOZZ!

Az ima a legjobb módszer arra, hogy felismerjük Isten hívását. Ahogyan ülsz a csendben, Isten jelenlétében, érzel a szívedben nyugtalanságot? Érzed, ahogyan „bensődet” felkavarja a Szentlélek? Átjárják elmédet olyan gondolatok, hogy szolgáld Isten népét?

▪ BESZÉLJ MÁSOKKAL!

Isten nagyon sokszor emberek által mutatja meg tervét, akit az életünkbe küld. Mit gondolnak rólad mások? Ha csak egy ember is mondta már rólad, hogy jó pap vagy szerzetes-testvér lennél, annak nagy jelentősége van. Talán már sokan mondták ezt rólad... Lehet, hogy Isten szólt hozzád rajtuk keresztül? Ilyen módon szeretné elmondani akaratát?

▪ VIZSGÁLD MEG KÉPESSÉGEIDET ÉS ÉRTÉKEIDET!

Mi az erősséged? Miben vagy nagyon jó? Figyelj az egyház

szükségeire. Képességeid és értékeid összeillenek az egyetemes egyház igényeivel? Egy missziós rend igényeivel?

▪ KEZDJ LELKIVEZETŐHÖZ JÁRNI!

Keress egy jól képzett lelkivezetőt. Lehet pap, szerzetes-testvér, nővér, diakónus vagy laikus személy. Lényeges, hogy akit választasz, segíteni tudjon neked, hogy felfedezd Isten jelenlétét az életedben.

▪ KEZDD EL A KÉPZÉST!

A képzés olyan férfiaknak való, akikben megvan az általános érzés, hogy Isten a szerzetesi életre hívja őket. A képzés segít a növekedésben és abban, hogy tisztábban lásd hivatásodat és jobban megértsd, milyen szolgálatra hív téged Isten.

**Hol van a zsidók újszülött királya?
Várjuk és keressük az Urat**

Lelkinap 18 év feletti fiatalok, felnőttek számára
december 16-án 9-18 óra között.

Helyszín: Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház
1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5.

Érdeklődni:
Hurgoi Sándor SVD atya
• +36 30 677 39 74

Mi lehet az Isten akarata?
Miből tudhatom meg, hogy engem is hív?
Miből áll a missziós-szerzetesi hivatás?

**GYERE
ÉS LÁSD!**

Hurgoi Sándor SVD atya
+36-30-677-3974 hivas@verbita.hu

VILÁGPÓSTA ONLINE

A Világposta már nem csak nyomtatott formában, hanem digitálisan, akár okos eszközökön is olvasható ingyenesen az issuu.com/missziostitkarsag oldalon.

Kérjük, jelezze a Missziós Titkarságon, hogyha ezentúl online szeretné olvasni a Világpostát, és nem tart igényt arra, hogy postán elküldjük a nyomtatott lapot.

Missziós Titkarság • verbita@verbita.hu

A csend szigetén

Családi zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra

A hegyoldalban magasodó hófehér kereszt mutatja úti célunkat, Mátraverebély-Szentkutat. Kis csoportunkkal lassan sétálunk az enyhe lejtőn a kegyhely szíve felé. A levelüket hullajtó fák mellett vezet utunk, melyek lombjai közül tiszteletet parancsolóan tűnik elő a Nagyboldogasszony bazilika. Az őszi napsugarak aranylós koszorúként fonják körbe a kegytemplom tornyát. Mintha maga Szűz Mária mosolyogna, s sórná ránk szeretetének melegét s fényét a szlovák-magyar határ mentén fekvő, ferencesek által vezetett nemzeti kegyhelyen.

Érkezésünkkel azonnal feltűnik a hely szépsége és nyugalma. Az őszi színekben tündöklő, fákkal benőtt hegyoldalak féltőn ölelik át a szent helyet. A látogatók jönnek-mennek, de különleges módon mégsem zavarja semmi a nyugalmat. A csend, a békesség és az áhítat körülvesz bennünket. Mintha egy olyan szigeten járnánk, mely távol van a külvilág zajos forgatagától és minden tisztálanságától. Egy szigeten, ahol Szűz Mária vár ránk, s mi reménnyel telt szívvel bízunk abban, hogy itt közelebb kerülhetünk hozzá.

Szinte mosolyog a gyönyörű piros ruhába öltöztetett fából készült kegy-szobor a templom kegyoltárán, miközben csoportunk részt vesz a szentmisén, majd áldásban részesül. Nem mindennapi kegy ez: eljutni Dél-Borsod egy apró településéről, Girincsről

– többségében nehéz sorsú családokkal és gyerekekkel – ide, nemzeti kegyhelyünkre. Megcsodálni a szent helyet, és részt venni a verbita lelkivezetőink – *Chavvakula Lourduraju* atya és *Juhos Ferenc* atya – által celebrált szentmisén, s gyönyörű dallamokkal dicsőíteni Szűzanyánkat.

Egy ferences atya idegenvezetőként kalauzolja csoportunkat. Gyermekek és felnőtt csillogó szemekkel csodálja a kegyhely szépségét – a bazilika égbe törő tornyait, a számtalan gyóntatószékkel ellátott különleges udvart, a katlanszerű tisztáson elhelyezkedő udvari kápolnát, a kegytemplom fölötti hegyoldal barlangjait, a forrásvizet árasztó kút kifaragott köveit, a Lourdes-i Szűz Mária és Bernadett szobrát, a kis barlangban álló kőkeresztet, ami azon fa helyén áll, melynek lombjai között hajdan megjelent Szűz Mária.

Messze vagyunk most a napi bajoktól, fájdalmaktól, otthon hagyta azokat mindenki. Csak a jelent érzékeljük, Szűz Mária jelenlétét, az áhítatot és egymást. A szavak halkabbak, az érintések meghittebbek, a gesztusok kedvesebbek, szeretet van közöttünk. Bárcsak mindig így lenne, s minden ember átélhetné ezt a világban! Imádkozunk ezért.

A csoport kegytárgyakat, ajándékokat vásárol, valamint gyógyvizet merít, melyeket a verbita atyák megáldanak a kültéri oltáron, majd az egyszerű, de közösen készített ebéd elfogyasz-

tása után a közeli Pásztóra indulunk, ahol a Szentlélek kápolna Szűz Mária szobrai könnyezni kezdtek a nyári hónapokban. Hajt bennünket a kíváncsiság, a vágy, hogy saját szemünkkel is láthassuk a csodásnak vélt tüneményt. A kis templomba lépve néhány méter után rács zárja el utunkat, a látogató jelenleg csak eddig mehet. De nekünk ez is elég. A fal mellé tett padokra ülve a rácson keresztül, térdet-fejet hajtva szemléljük a könnyező szobrokat. A Rosa Mistica- és a Segítő Szűz Mária szobor arca valahogy más. Nem lehet biztosan megállapítani, de vonásaik mintha különösen szomorúak lennének, és a Segítő Szűz Mária szobor arcszíne nem szoborszerű, inkább egy beteg ember arcszínéhez hasonlatos. Mintha nagy fájdalom gyötörné.

Imádkozunk s csodálkozva szemléljük a jelenést. Csodát keresünk, s bízunk benne, hogy látni is vélünk belőle apró töredékeket. De a csodát valójában nem látni, hanem érezni kell. A csoda bennünk van, emberekben. A lelkünkben, a szívünkben. Csak keresni kell, s megtaláljuk.

Mi is megtaláltuk ezen a zarándokúton. Lélekben találkoztunk Szűz Máriával, aki a megbékélés, a megbocsátás, a nyugalom, a szeretet, a megihittség érzésének csodáját adta nekünk, s ezáltal szívünkben, lelkünkben megtisztulva, megerősödve térhettünk haza.

Vrazala Marianna

Lisieux-i Szent Teréz oltalmában

Missziós nővérek új közössége Mélykúton

Egy gyermek születésénél örül az egész család és az ismerősök. A gyermek a jövő reménye. Október 1-én szívünket hasonló öröm járta át. A Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek magyarországi működésének kilencedik évében megalapítottuk második közösségünket az országban. Az új kolostor a Kis Szent Teréz Rendház nevet fogja viselni. Nem véletlenül *Lisieux-i Szent Teréz* emléknája lett a ház megnyitásának dátuma: a missziók védőszentje áll a dél-magyarországi kisvárosba való érkezésünk mögött, és ő lett az új közösség védőszentje is, mely három, különböző nemzetiségű nővérből áll: a lengyelországi *Malgorzata* nővérből, a szlovákiai *Katalin* nővérből és a kelet-timori *Albertina* nővérből, akinek érkezésére még várunk.

A szentmisét a mélykúti Szent Erzsébet templomban a helyi plébánossal, *Bolvári Jánossal* közösen az Isteni Ige Társasága magyarországi tartományfőnöke, *Burbela Gergely* atya és *Bergmann János* apát-kanonok, nyugalmazott bácsalmási plébános celebrálta.

Malgorzata nővér így köszöntötte a jelenlévőket: „Tavaly sokszor vendégként voltunk itt, Mélykúton. Ma már nem vendégként vagyunk itt, most már mi is ennek az egyházközségnek tagjai vagyunk. Örülünk, hogy nagy szeretettel fogadtatok. És már nem csak, hogy nem vendégekként vagyunk itt, ma ti vagytok a mi vendégeink. Köszönjük, hogy eljöttetek velünk együtt ünnepelni.”

A szentmisében missziós öltözetet viselő fiatalok vitték az oltárhoz az egyes kontinenseket megjelenítő áldozati adományokat. A magyar népviseletbe öltözött pár kenyeret és sót hozott.

Az ünnepségen részt vettek a budapesti és nyitraivánkai missziós nővérek is. *Lucia Slušná* nővér, a szlovák rendtartomány előljárója kifejezte háláját és örömét: „Szeretném Istennek, az egyházmegyének, a testvérek és nővérek közösségének, mindannyiuknak megköszönni a bizalmat, hogy hozzájárulhatunk e plébánia építéséhez, hogy az Isten ígérből és a Szentlélek erejéből éljen. Szeretnénk itt tanúságot tenni az egyház egységéről, megosztani önökkel örömeinket, nehézségeinket, meghallgatni történeteiket, imádkozni, tanulni önökkel és önöktől.”

Ünnepélyes körmenetben átvittük az új rendház kápolnájába az Oltáriszentséget és Lisieux-i Szent Teréz szobrát. A házszentelés utáni szeretetlakomán a jelenlévők megtörhették a kenyeret, mely közösségünk vendégszeretetét és barátságát jelképezte, illetve alkalmuk nyílt megnézni kolostorunk belsejét.

Köszönjük imáikat, és továbbra is kérjük, esdjék ki új közösségünknek Isten áldását, hogy szolgálatunk és tanúságtételünk által a Szentháromság egy Isten éljen minden ember szívében.

*Isten arra hívott meg minket,
hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.*

SENTELEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

CÍMÜNK: Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek

- 1223 Budapest, Völgy u. 9.
- E-MAIL: budapest.ssps@gmail.com
- www.ssps.hu

Junasová Katarína ssp

Új spiritualitás a posztmodern világban

Hollandia és Belgium

A Holland-Belga Verbita Rendtartomány két országot foglal magába. Hollandia Európa legsűrűbben lakott országa, és a lakosság tizenhét százaléka külföldi. Részint európai, de sokan érkeztek a XX. században a hajdani holland gyarmatokról, legutóbb pedig török és marokkói muszlimok. Bár a hollandok büszkéek, hogy toleránsak a más kultúrákkal és vallásokkal, a nem európai származású kisebbségek hátrányos helyzetűek és marginalizálódhatnak. Belgiumban régóta ismert a két őslakos népesség, a flamandok és vallonok közti ellentét, de az utóbbi időben nő a feszültség köztük és az elmúlt évtizedekben beözönlött nem európai bevándorlók között. Ez kihát a politikai életre is.

Az egyház is kritikus helyzetben van a tartomány mindkét országában. A vallásukat gyakorló katolikusok megöregedtek, számuk fogy. Általában elmondható a területről, hogy a hit a legtöbb ember életében nem játszik már központi szerepet, bármilyen vallási háttérrel rendelkezzen is. Az egyház(ak) befolyása a társadalomra

szintén megszűnt. Válaszképpen az egyházi hatóságok konzervatív, befelé forduló álláspontot vettek fel, ezáltal fokozódik elidegenedésük a társadalomtól. A papok és a hívek számának csökkenése miatt plébániákat vonnak össze, melyeket laikusokra bízhatnak, egy-két pap vezetésével. A hívek számának csökkenésével az egyházat támogatók száma is csökken, ami már most anyagi gondokat okoz.

A holland-belga tartományban a verbiták nagy számban vesznek részt a helyi egyházmegyéik plébániáinak életében. A rendi közösség úgy keresi az integrálódás legjobb módját, hogy közben ne veszítse el misszionáriusi identitását. A feladatok közt első helyen szerepel a katolikus bevándorlók lelkipásztori ellátása, mert ez ad reményt a helyi egyház újraéledésére. Két nagyvárosban is nemzetközi összetételű verbita közösség szolgál a területen.

A párbeszéd más formái is említést érdemelnek: egy belgiumi kolostorban kontemplatív közösség működik, akik abból a célból alakultak, hogy fogad-

ják és kísérik a hit iránt érdeklődőket, vagy azokat, akik az élet értelmét keresik. Egy további közösség pedig pasztorális segítséget nyújt „elidegenedett” katolikusoknak, akik nem érzik otthon magukat a plébániái keretek között.

Hollandiában és Belgiumban is egyes rendtársak különböző missziós szervezetekben munkálkodnak. A tartomány nagyon aktív a JPIC missziós munkában, szorosan együttműködve nemzetközi szervezetekkel is.

A tengerentúlról érkezett rendtársaknak fontos szerepük van az olyan helyi plébániákon, melyek területén a társadalom peremére került, más kultúrájú, vallású csoportok élnek. A migránsok körében bibliaismereti és bibliamegosztó csoportokat szerveznek.

A holland-belga tartomány nemzetközi csapatát hetvenkilencen alkotják: hatvankét pap és tizenhét örökfogadalmas testvér, összesen tizenegy nemzetből, hét közösségben. Az egyik közösségben kimondottan a távoli külmisziókból visszatérő, nyugdíjas misszionáriusok élnek. A rendtársak továbbképzése egyénileg történik, míg a frissen a tartományba érkező nem európai rendtársak különös figyelmet élveznek a beilleszkedési, formációs időszakban.

Hajós Katalin

Helytállni a nehézségekben

Kedves Gyerekek!

Egyszer olvastam egy nagyon szép mondatot: nem az út az, ami nehéz, hanem a nehézségek jelentik az utat. Nagyon megtetszett ez a mondat. Nem kell tartani a nehézségektől. A nehézségek bele vannak írva az életünkbe. Pozitívan kell hozzájuk állnunk: azért vannak, hogy legyőzzük, hogy megoldjuk őket. Kihívást jelentenek, megerősítenek.

Eszembe jutott Szent József, Szűz Mária jegyese és Jézus nevelőapja, mert az ő életében nagyon szépen megvalósult ez. Ő példát adott nekünk, hogyan kell állnunk a nehézségekhez, és helytállnunk az élet adta nehéz helyzetekben. Isten nagyon szép, de nagyon nehéz feladattal bízta meg őt. Saját fiának nevelőapjául választotta.

A Bibliából tudjuk, hogy ez a feladat sok nehézséggel járt. Neki kellett megvédenie Jézust minden veszélytől, és felnevelni őt. Ő vigyázott Szűz Máriára, aki várandós volt, amikor utazniuk kellett Názáretből Betlehembe. Ő találta az istállót, amikor eredménytelenül kerestek jó szállást Betlehemben. Megértette az álmában kapott jelet, hogy Heródes király halálra keresi a kis Jézust, és megmentette őt azzal, hogy Egyiptomba menekültek. Ott, az idegen országban otthont és ellátást biztosított Máriának és Jézusnak. Később Máriával együtt kereste a kamasz Jézust, amikor elveszett Jeruzsálemben. Ezekben a nehézségekben Szent József helytállt, soha nem adta fel, mindig kereste a legjobb megoldást. Nem sikerült mindig minden úgy,

ahogy ő szerette volna, de ezt is képes volt elfogadni. A nehézségek utat jelentettek számára, mely Isten akaratának teljesítéséhez vezetett.

Tudjátok miért sikerült neki mindig helytállni a nehézségekben? Mert bízott Istenben. Tudta, hogy az Úr vele van, hogy mellé áll, hogy soha nem fogja cserbenhagyni őt, hogy elég erőt ad mindenhez. Az Istenbe vetett bizalma segített neki meglátni az utat a nehézségekben, és nyitottnak maradni Isten jeleire. Nagyon sokat tanulhatunk tőle, és kérhetjük is, hogy segítsen nekünk is úgy bízni Istenben és helytállni a nehézségekben, ahogyan ő tette.

Az oldalt összeállította:
Zygar Malgorzata sps

Kösd össze a betűket a vonalak mentén, a megfelelő sorrendben!
A megfejtésből megtudhatod, hogyan jellemezi az evangélium Szent Józsefet.

